

Teori

Uge 8

Strigleredskaber

Klud

Når hesten er striglet, kan du tørre efter med en klud for at pelsen skinner flot.

Svamp

En fugtig svamp bruges til at rense omkring hestens øjne, og en anden svamp til at rense hestens næsebor. Hesten er meget følsom omkring sine øjne og sine næsebor. Brug svampen blidt og forsigtigt.

Stiv børste

Den stive børste bruges til at fjerne mudder, indtørret sved og løse hår. Du kan også bruge den til forsigtigt at rede hestens man og hale. Det er dog bedre og mere skånsomt at bruge fingrene til at skille hestens hår ad, specielt halen.

Striglekasse eller pose

Saml striglerne i en striglekasse, en spand eller i en stofpose – så bliver de ikke væk. Stil striglerne i god afstand til hesten.

Blød børste

Den bløde børste kan bruges til at strigle hele hesten. Den er særlig god til at strigle hoved og ben.

Hovrenser

Rens hestens hove for jord, snavs og småsten altid før og efter ridturen.

Gummistrigle

Bruges til at fjerne sved og mudder og til at rense de andre strigler for hår og støv. Den er også god at massere hesten med.

Plaststrigle

Den bruger du til at fjerne sved, mudder og løse hår.

Hestens behåring

Pandelok

Pandelokken beskytter hestens øjne mod insekter.

Ører

Heste har hår i sine ører. Hårene beskytter ørerne mod insekter og snavs.

Hale

Hesten bruger sin hale som en fluesmækker. Den svinger halen fra side til side for at vifte insekter væk (fluer, myg og hvepse).

Man

Hesten bruger sin man til at vifte insekter væk.

Hovskæg

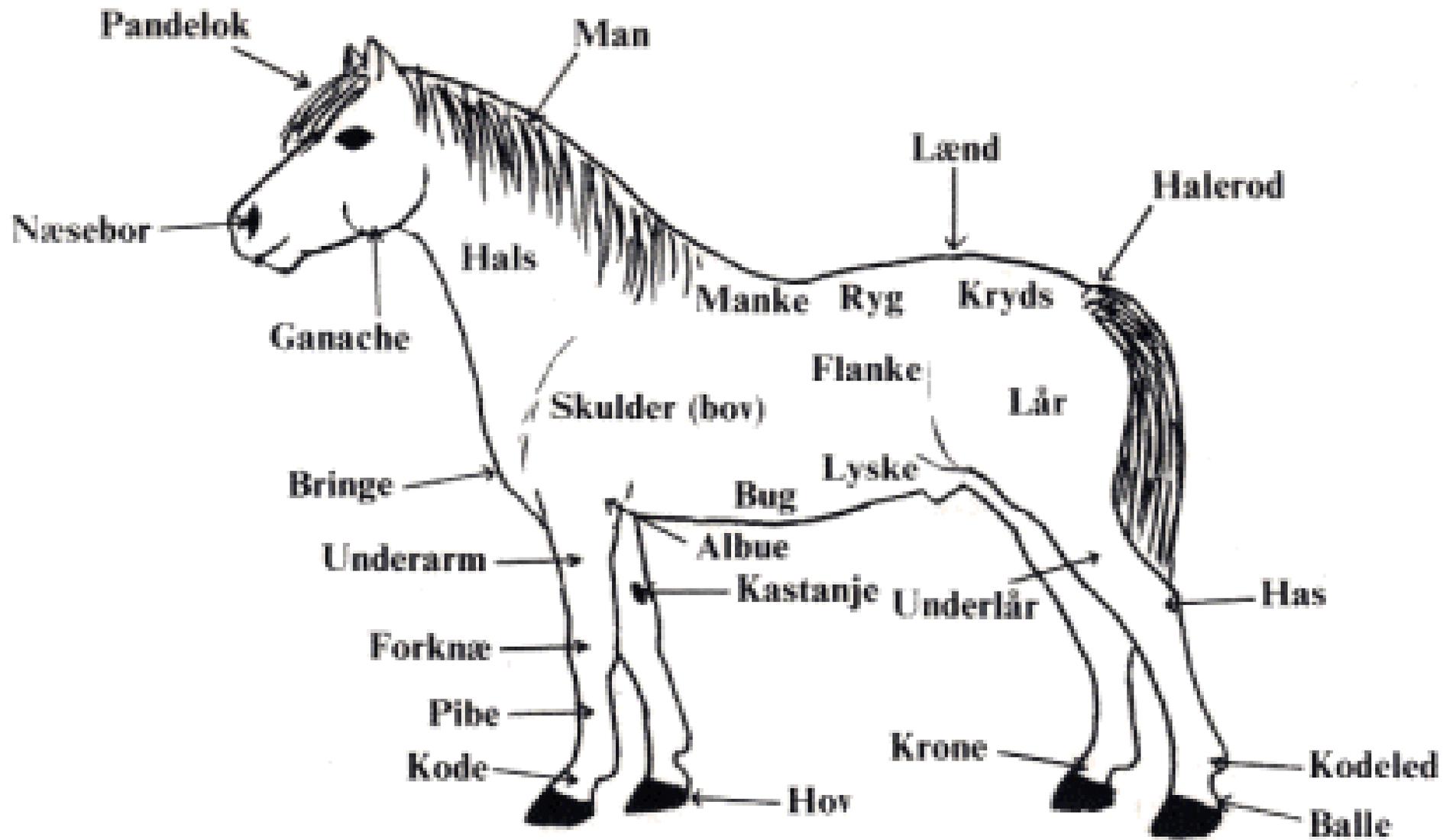
Heste har lange hår i koderne. Det kaldes for hovskægget og beskytter dens koder mod småskrammer.

Hovens betegnelser

Rens hoven i pilenes retning

En brun hest

Hesten er brun, når dens grundfarve i pelsen er brun, og når dens man, pandelok og hale er sort. En brun hest kan aldrig have rød, brun eller hvid man, pandelok og hale.

En rød hest

Hesten er rød, når dens grundfarve i pelsen er rød, og når dens man, hale og pandelok har samme røde farve eller er lysere end denne. En rød hest kan aldrig have sort man, pandelok og hale.

En skimlet hest

En hest er skimlet, når dens grundfarve er en blanding af farvede og hvide hår. En skimlet hest kan aldrig være skimlet fra fødslen. Det er først senere, at de hvide hår kommer frem.

En gul hest

Hesten er gul, når dens grundfarve i pelsen er gul og når pandelok, man og hale er hvid eller næsten hvid.

En broget hest

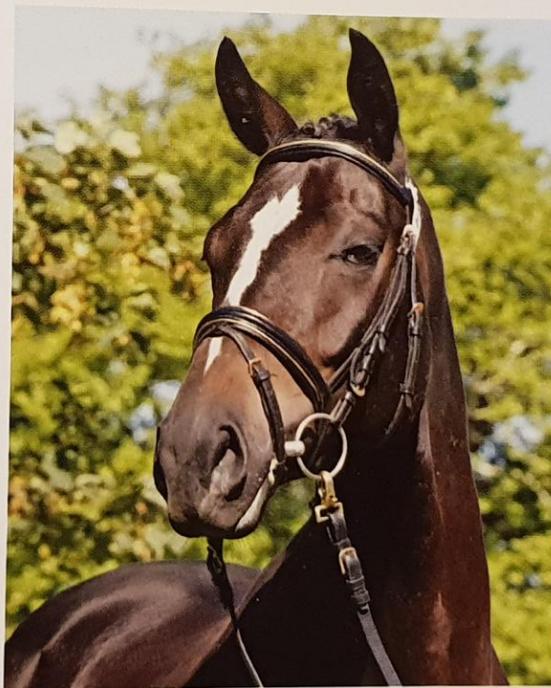
Hesten er broget, når den har farvede og hvide hår samlet i større afgrænsede områder. Den kan både være sortbroget og brunbroget med sort pandelok, man og hale. Den kan også være rødbroget, men her er pandelok, man og hale altid røde og aldrig sorte.

Hestens aftegn

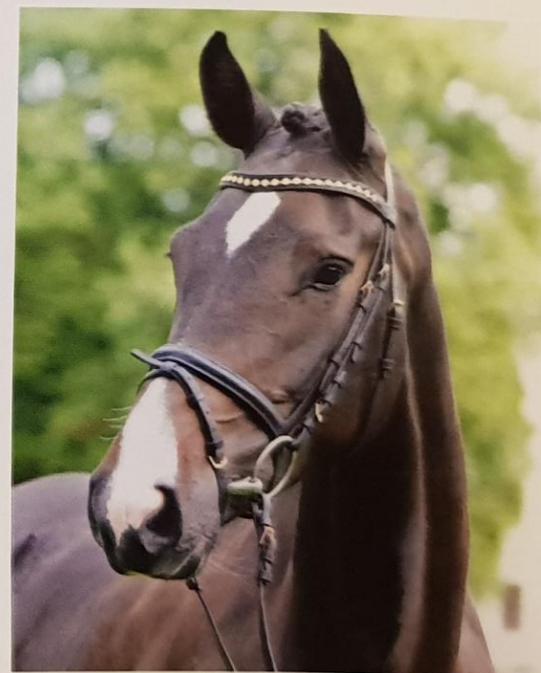
De fleste heste har nogle hvide medfødte tegninger (aftegn) i hovedet og på benene.

Stjerne er aftegn i hestens pande.

Blis er aftegn på hestens næseryg.

Snip er aftegn på hestens mule.

Hvid kode

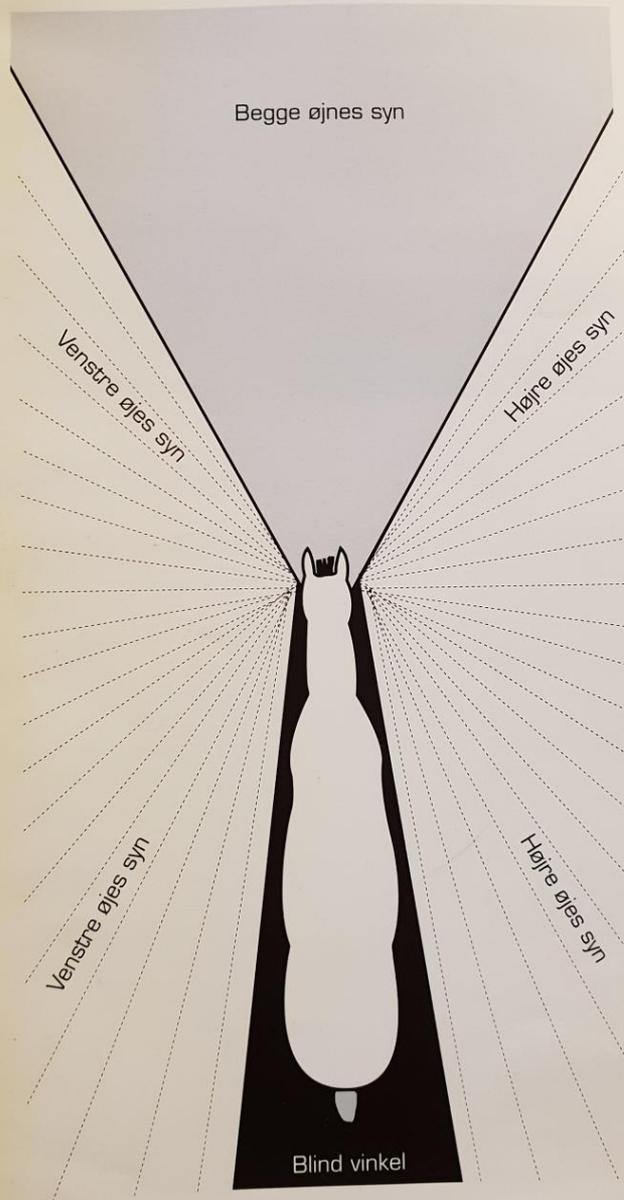
Hvid sok

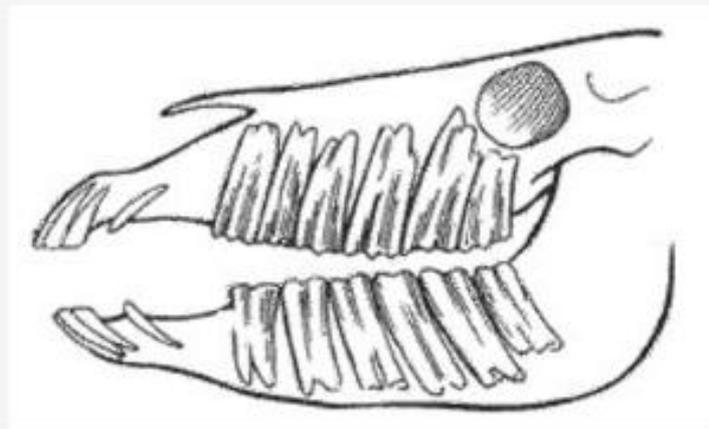

Hvidt ben

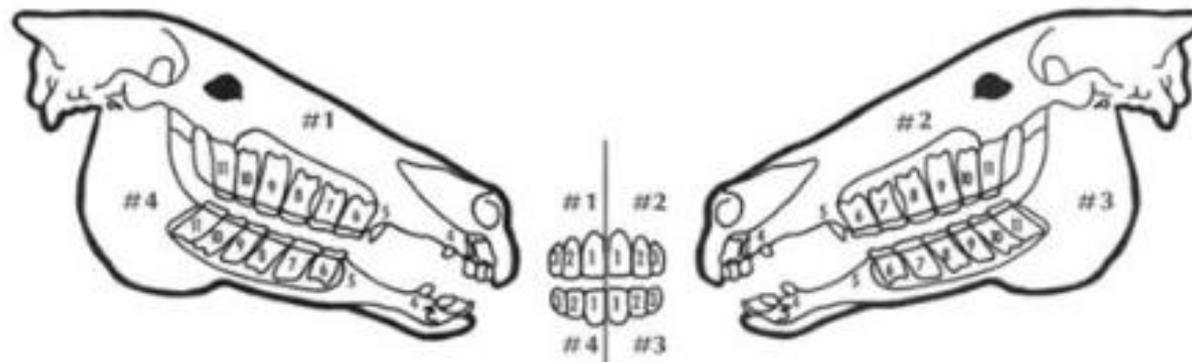
Hestens synsfelt

Hestens øjne er placeret på siden af hovedet. Dens synsfelt er næsten 360 grader. Det gør, at den kan se

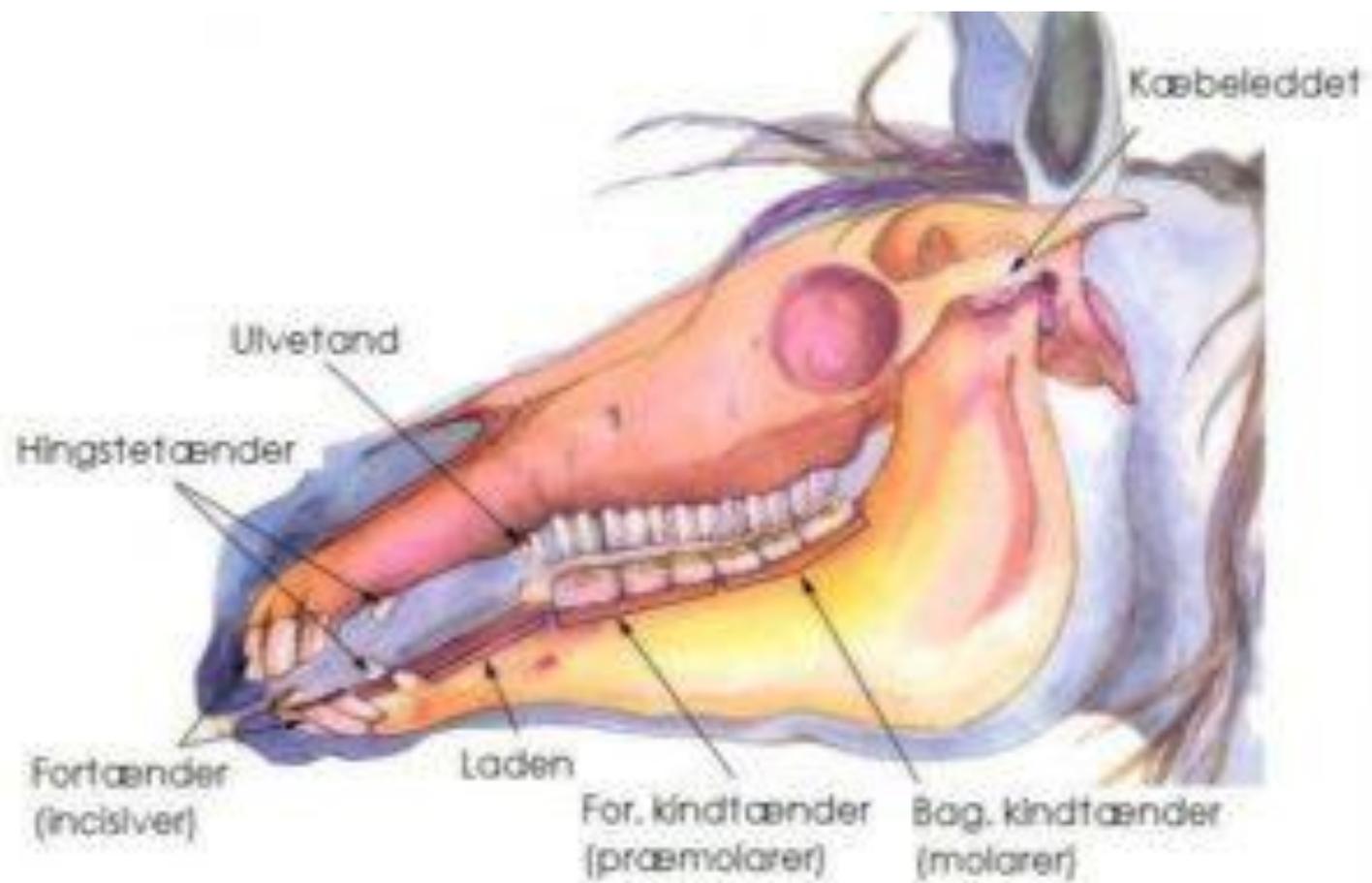

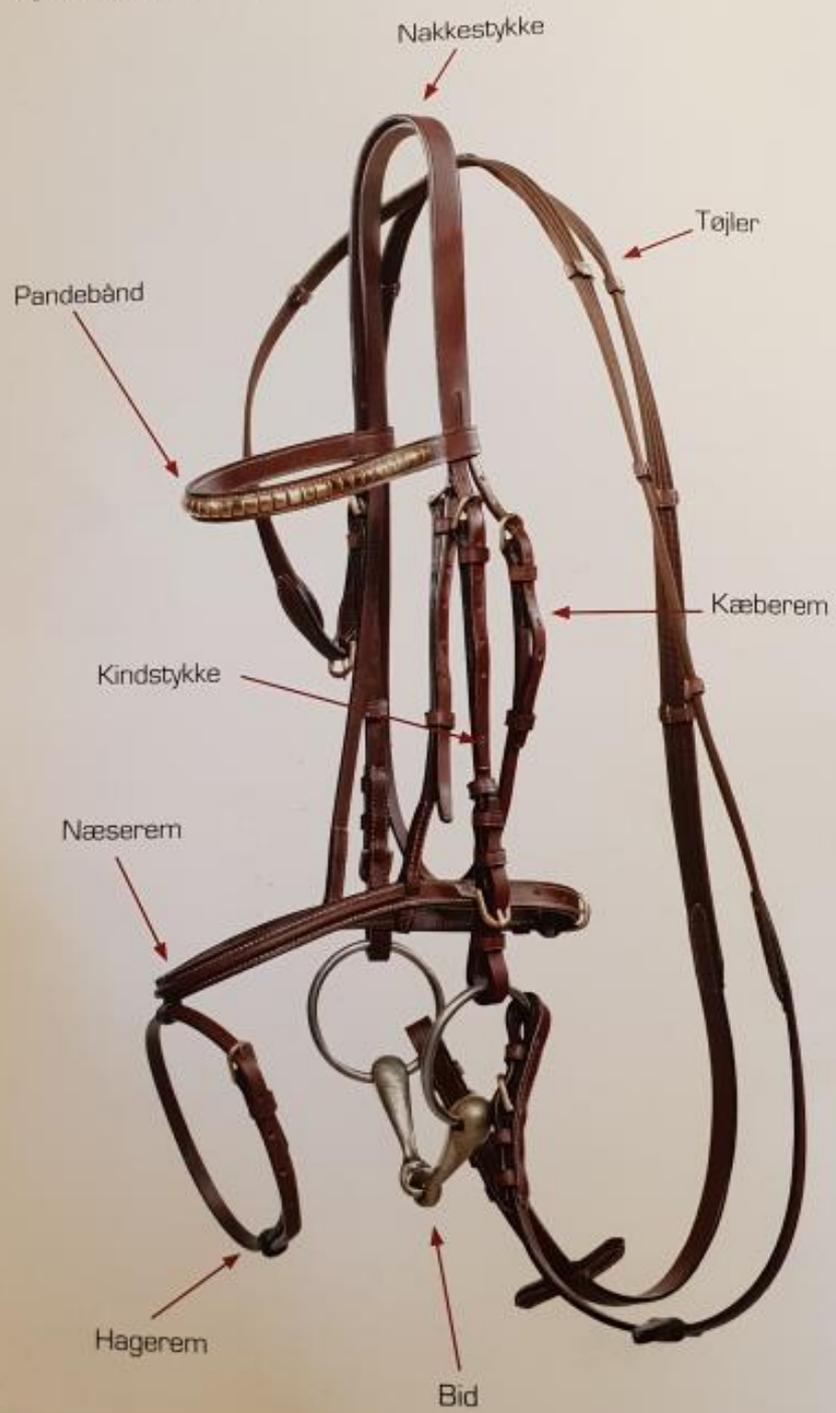

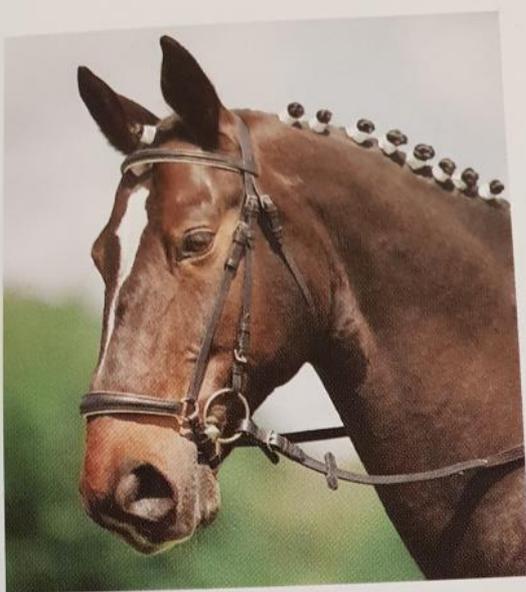
Tegning af kraniet, der viser placeringen af tænderne i hestens kæber. Bemærk de lange rødder, der bliver kortere i takt med at tænderne byder frem. Overkæben er bredere end underkæben og tænderne danner en skrå vinkel på tyggefladen.

Figuren illustrerer hestens tandsæt. Tallene refererer til et nummereringssystem, der i dyrlægesprog anvendes til navngivningen af den enkelte tand.

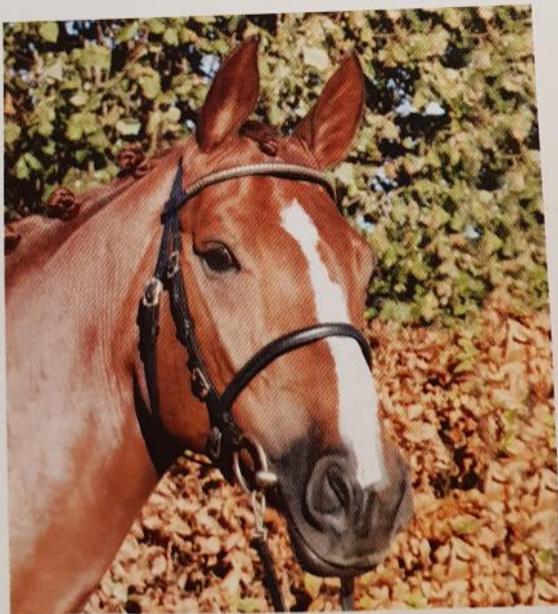

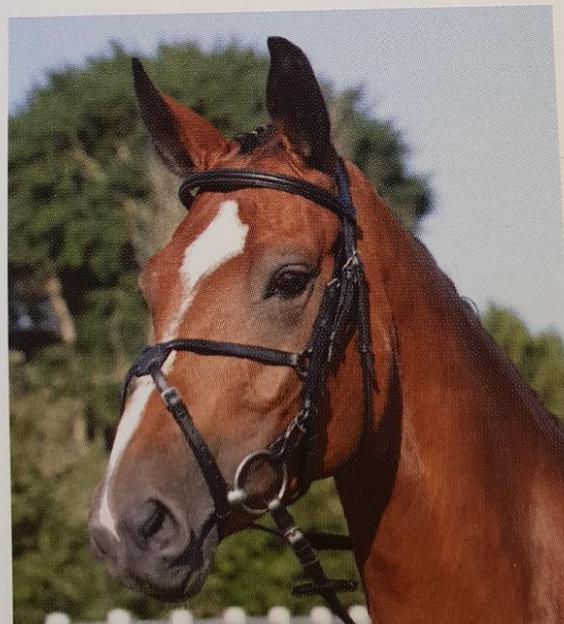
Hannoveransk næsebånd

Kombineret næsebånd

Engelsk næsebånd

Krydsnæsebånd

Det almindelige trensebid

Der findes forskellige typer bid. Det almindelige trensebid er det mest anvendte. Mundstykkerne kan være hule og derfor lette, eller massive og tilsvarende tunge. Det tunge bid har den fordel, at det ligger mere stabilt i hestens mund. Et almindeligt trensebid kan både være todelt eller tredelt. Det todelte er det mest anvendte, men det tredelte bid er også populært, da de to led og stykket derimellem muliggør en bedre tilpasning i hestens mund.

Muffebid

Et muffebid har i modsætning til det almindelige trensebid D-formede ringe, som er forbundet med mundstyk-

Almindeligt trensebid

Tredelt bid

Muffebid

Sadel

Sadlen lægges på hestens ryg, så rytteren bedre kan holde balancen. Der findes forskellige typer sadler i forskellige størrelser. Udbuddet sikrer, at hesten får lige netop den sadel, der passer bedst til dens ryg. Ryttere har også forskellige størrelser bagdele og benlængder, der skal passe til sadlen. Så en god sadel er en, der passer godt til både hest og rytter.

Dressursadel

Dressursadlen ligger tæt på hestens ryg. Den har et dybt sæde og lange sadelklapper.

Springsadel

Springsadlen er længere i sædet, sadelklapperne ligger længere fremme på hesten, og de er ofte forsynet med ekstra store knæpuder.

Kombineret sadel

Den kombinerede sadel er en mellemting mellem en dressur- og springsadel. Den er velegnet til almindelig ridebrug, når der rides dressur, ridebanespring-

Springsadel

Kombineret sadel

Dressursadel

Lukket stigremslås

Åben stigremslås

Ved træk bagud i stigremsen udløses sikkerhedslåsen og remmen kan falde ud.

Sikkerhedsstighbøjler

Gummistroppen udløses ved fald/styrt.

Fortøj

Martingal

Bandageunderlag

Bandager

Klokker

Gamacher

Din bagdel (fra talje til hofte) kaldes for sædet.

Dine underben (fra knæ til hæl) kaldes for schenklernerne.

Ret overkroppen og sid midt i sadlen. Forestil dig, at der går en lige linie fra hovedet og ned gennem albue og hofte til hælen. Kig altid op og frem i den retning, du vil lede hesten.

I de første ridetimer skal du lære at stige op på hesten og komme ned igen. I begyndelsen kan det være lidt svært, men med øvelse bliver det nemmere. Brug gerne en rampe eller en solid træskammel til hjælp. Opstigning fra en rampe skåner også hestens ryg,

fordi trækket i sadlen er mindre, end når du stiger op nede fra jorden. Det er også en hjælp for hesten, at du kommer hurtigt, men roligt op, så den bedre kan holde balancen.

Hænder og tøjler

Tag et fast greb om tøjlerne, luk fingrene sammen, og hold hænderne på hver side af hestens hals.

Fødder og stighbøjler

Lad fodballen hvile mod stighbøjle's bund. Hælen skal være lavere end tæerne.

Da hesten ikke forstår menneskesprog, må vi nødvendigvis "tale" til den på anden vis. Under ridningen kommunikerer du med hesten via schenkler, hænder og sæde. De kaldes tilsammen for rytterens hjælpere. Hjælpere, fordi du via dine tryk med schenklerne, træk i tøjlen m.m. hjælper hesten til at forstå, hvad du aktuelt beder den om.

Hænder og tøjleføring

Tøjlerne bruges til at lede hesten i retning og til at standse den. Tøjlerne kan både virke anholdende og

eftergivende. Ved et let tag bagud i tøjlen, virker den anholdende. Når hesten reagerer på anholdningen ved at mindske tempoet, gives der straks efter på tøjlen som belønning.

Schenkler

Rytterens schenkler virker mest fremadbevægende. De skal ligge tæt ind til hesten og holdes i ro. Tryk med schenkler og hæl er signal til hesten om at sætte i gang, eller at øge tempoet.

Rigtig

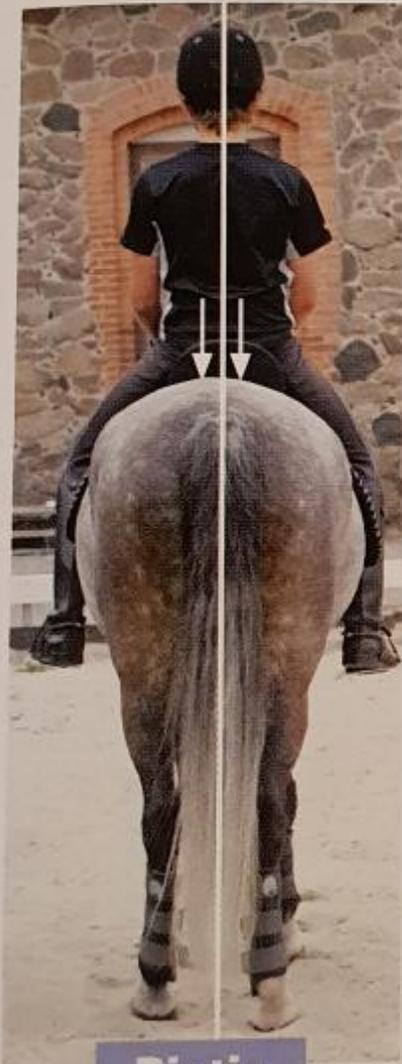
Forkert

Forkert

Forkert

Rigtig

Ligevægt

Rigtig

Vægten
forlagt til den
ene side.

Forkert

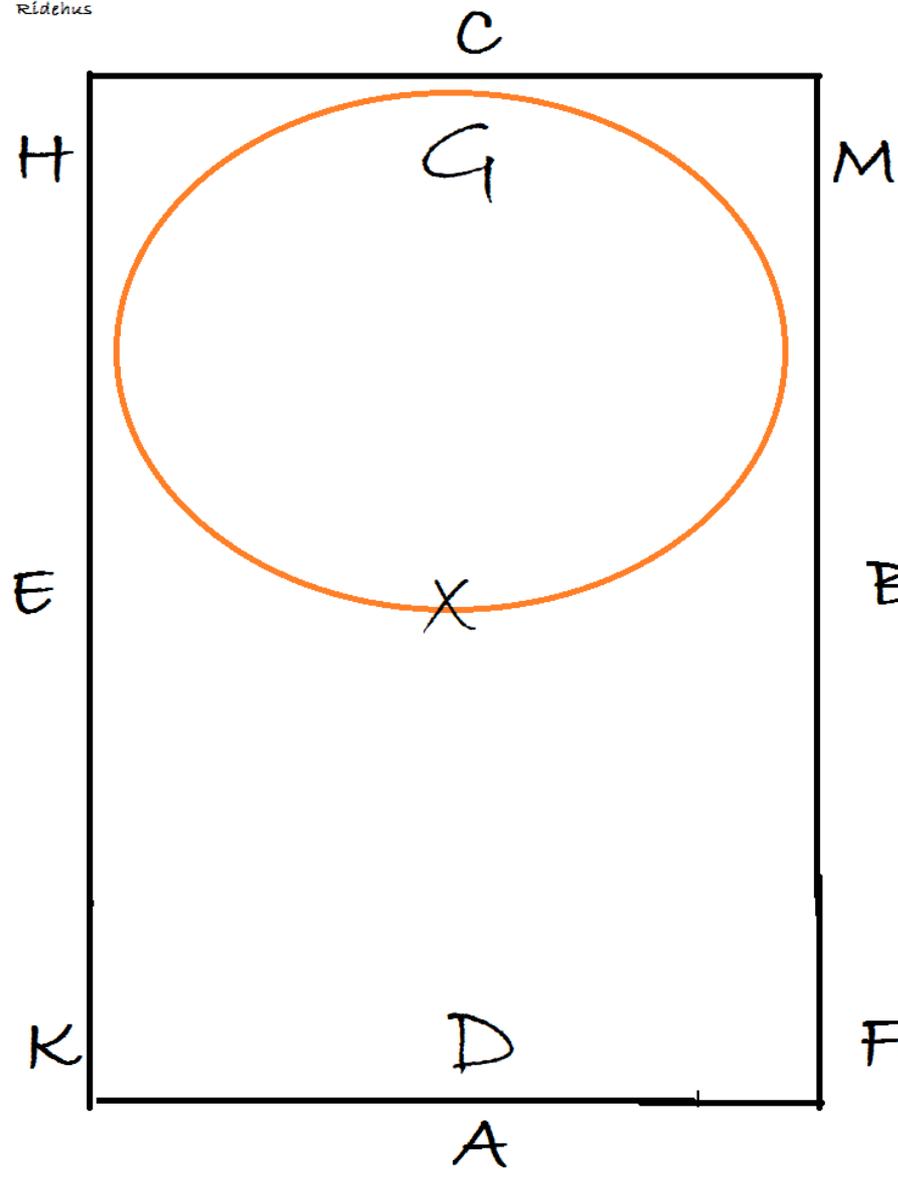
Rytteren
knækker
i hoften.

Hovslaget

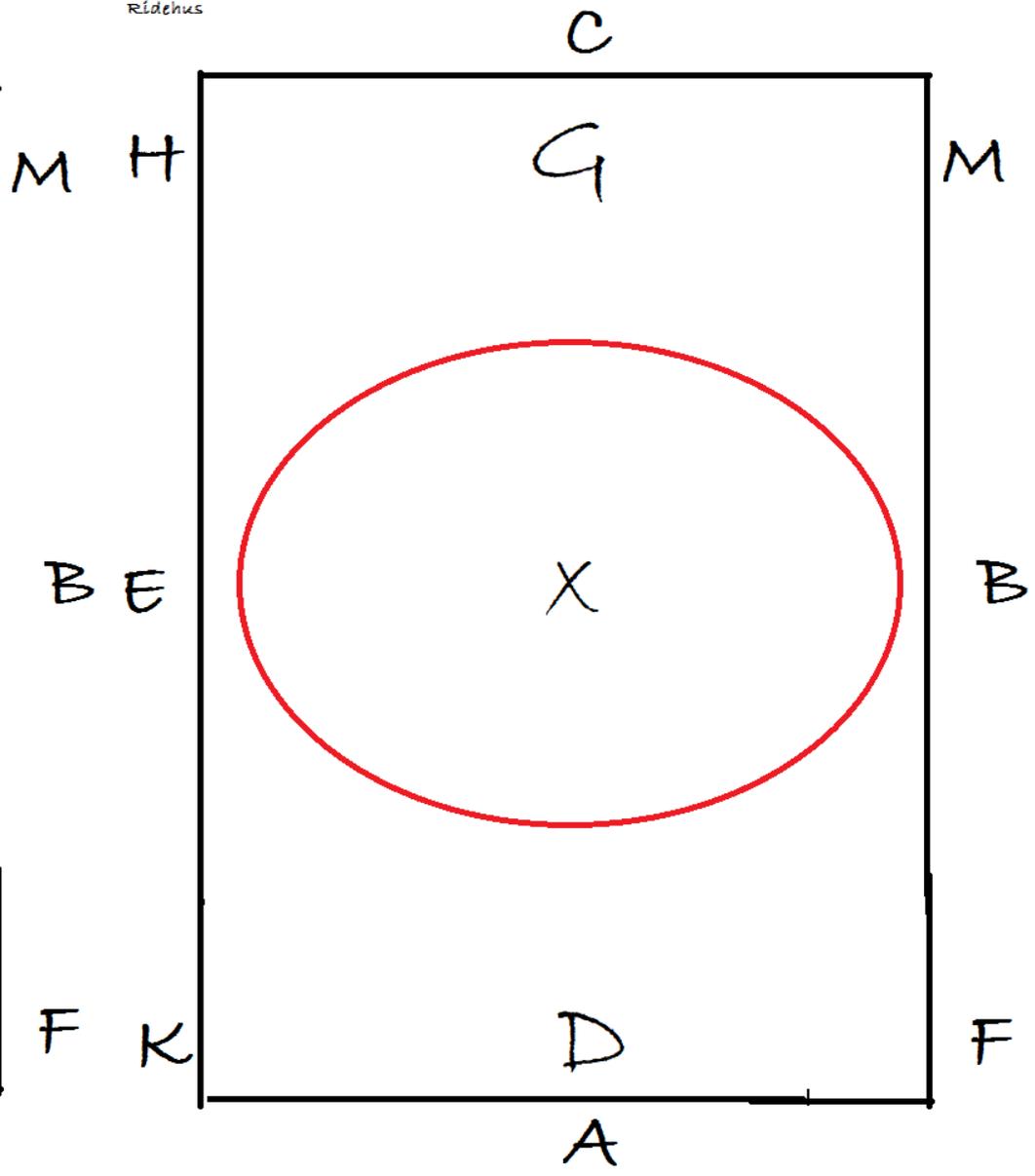

Hovslaget er det spor hestene går på langs med barrieren eller hegnet på ridebanen.

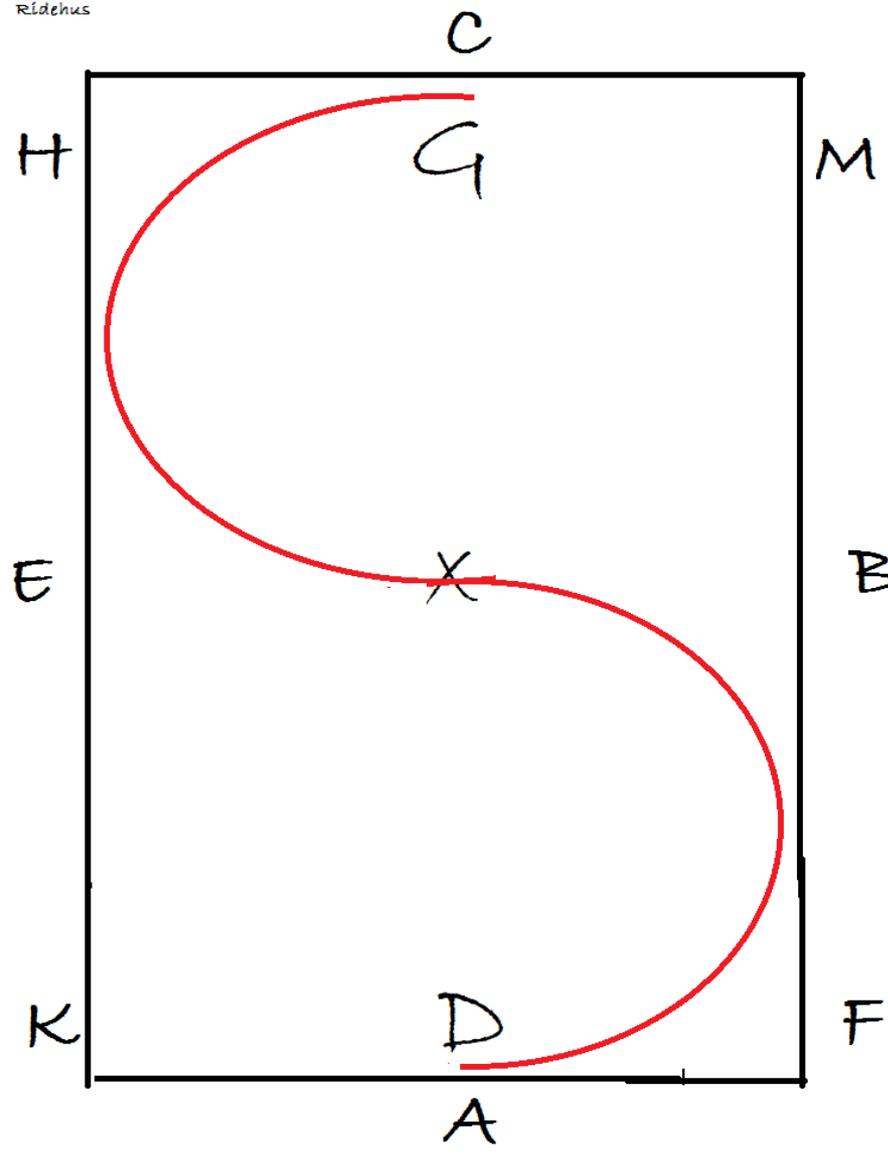
Ridehus

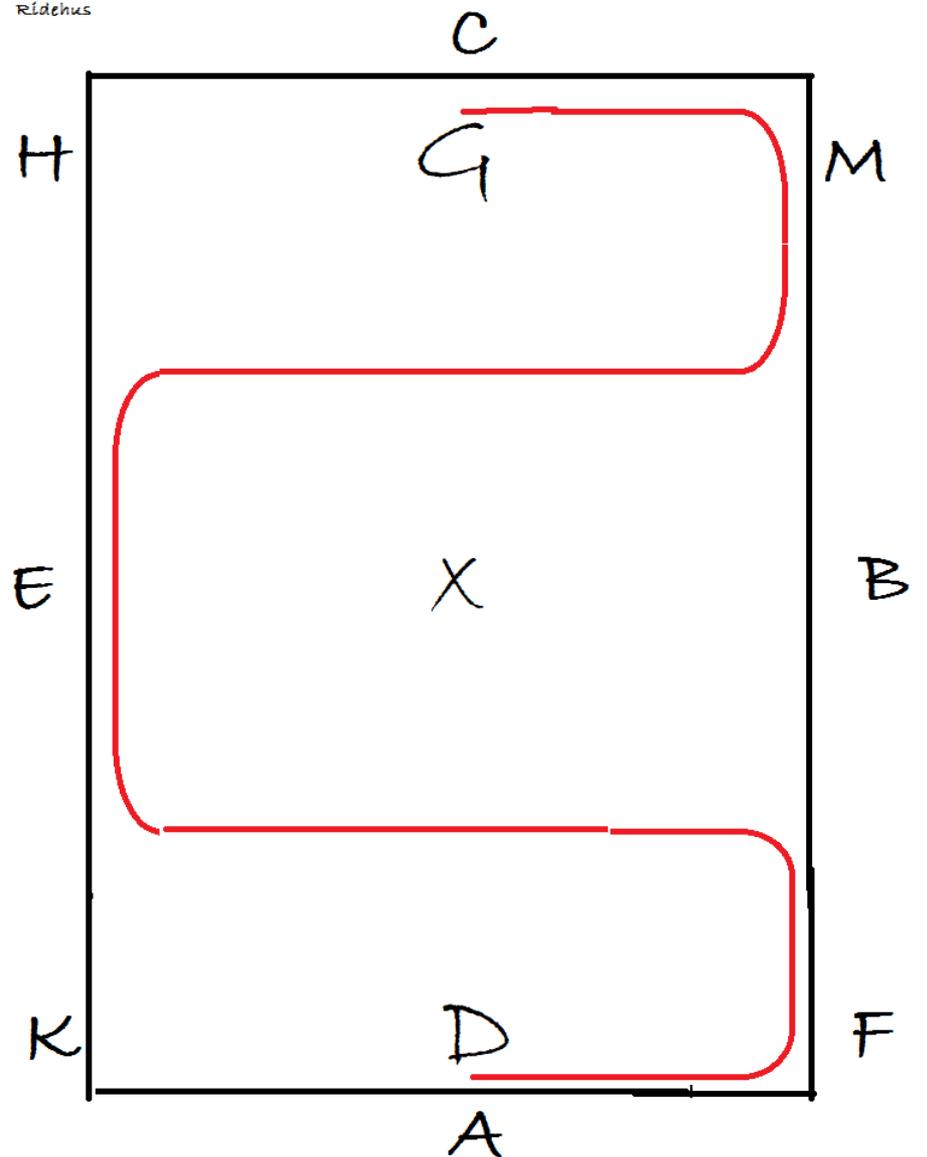
Ridehus

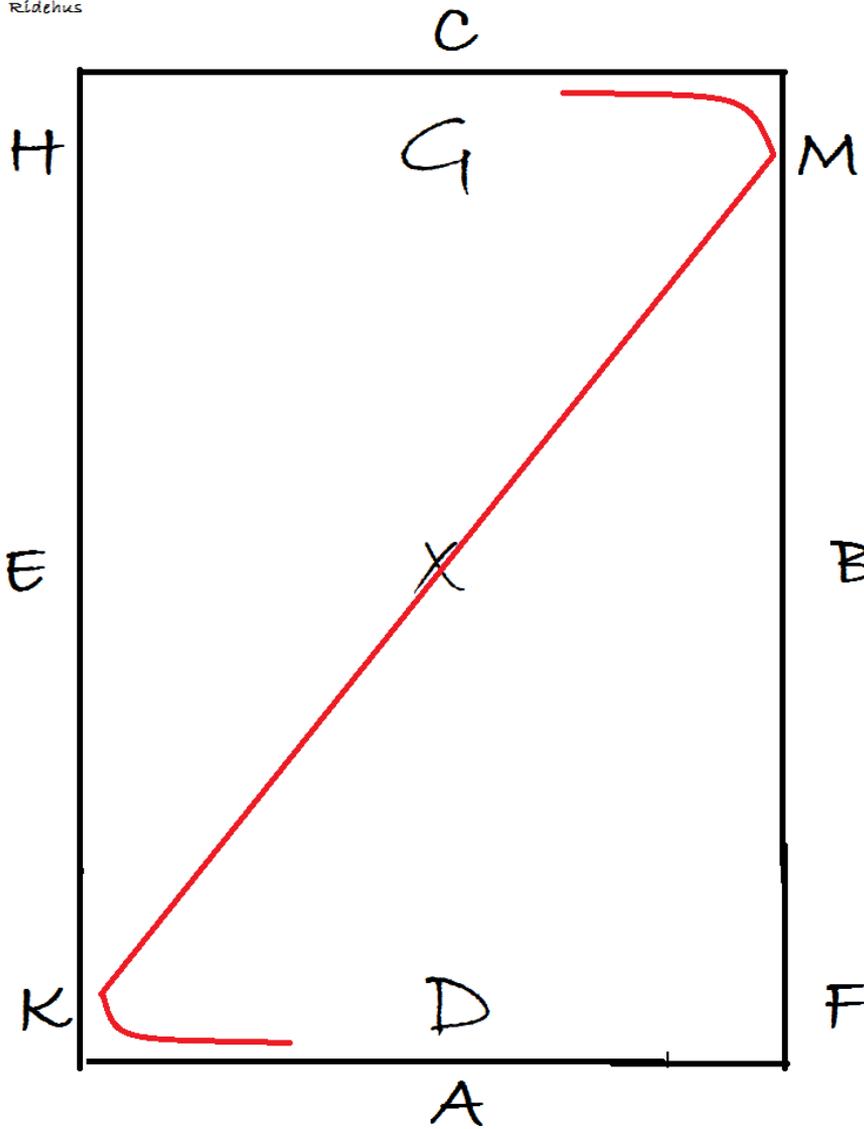
Ridehus

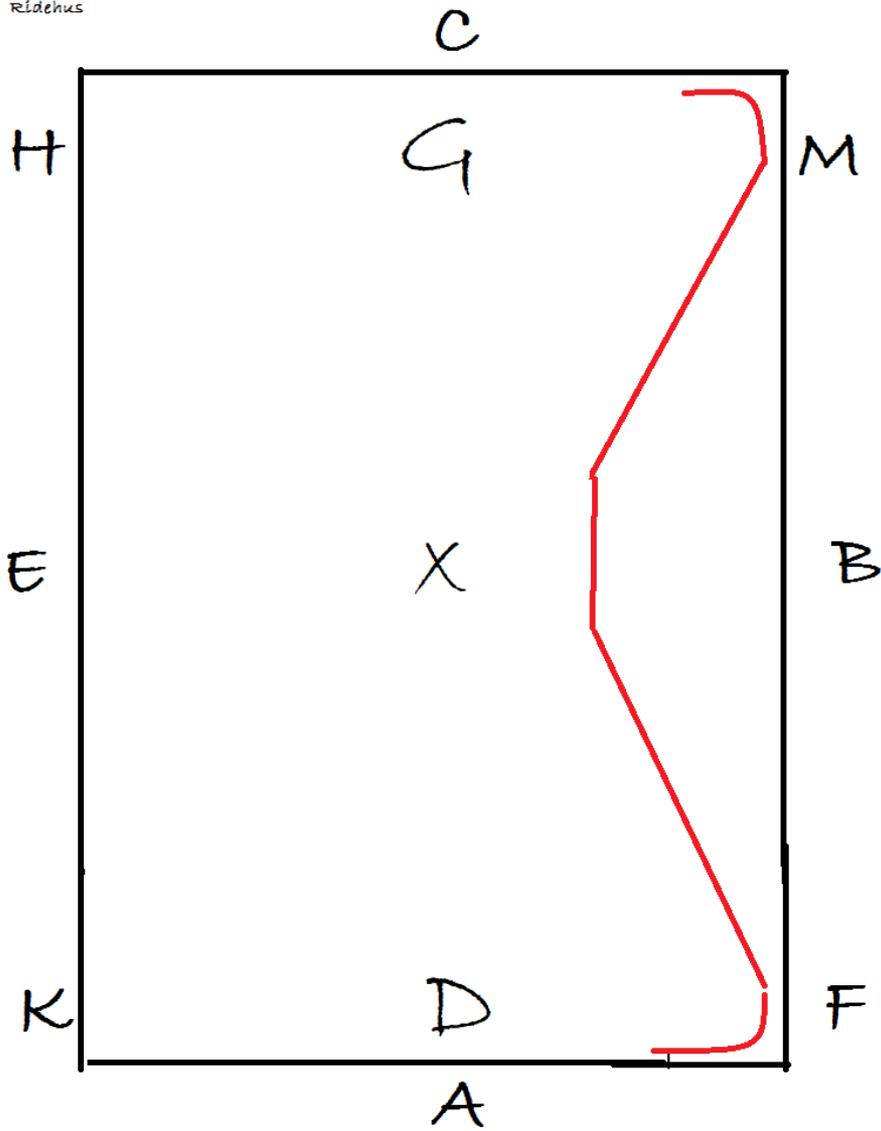
Ridehus

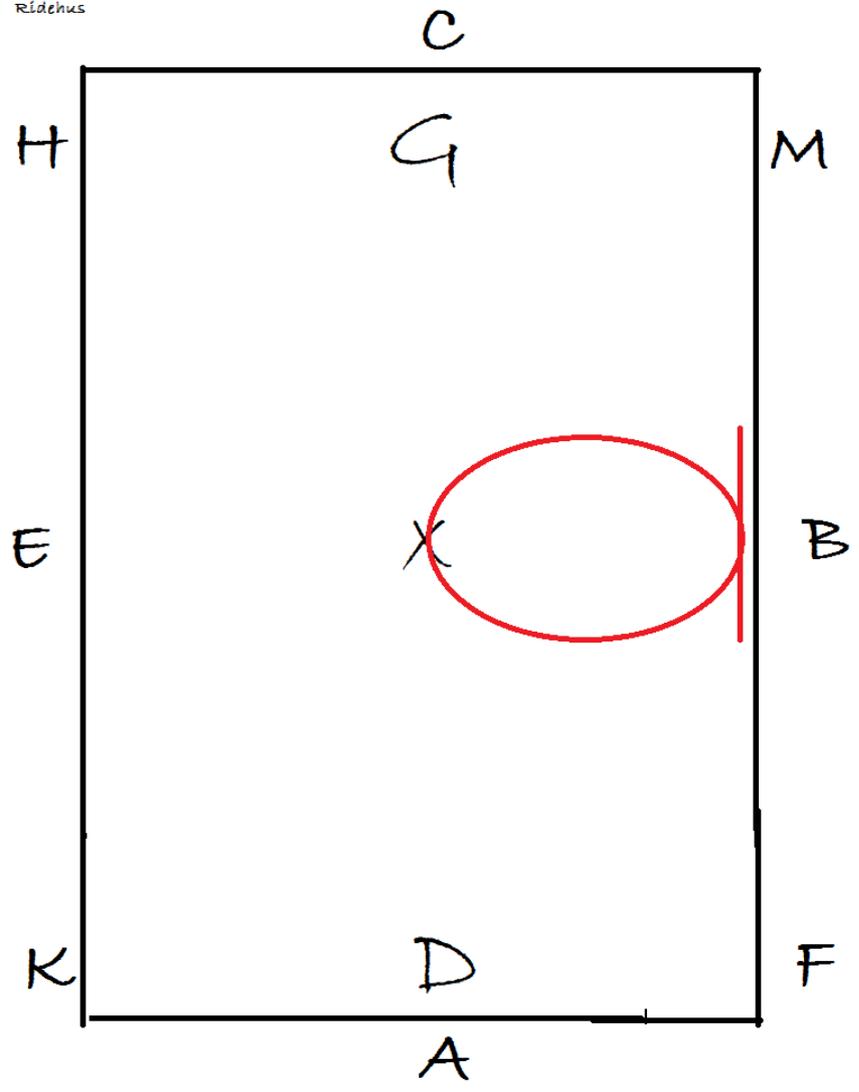
Ridehus

Ridehus

Ridehus

Ridehus

